

Varför ska det vara så?
Varför ska alltid allting vara så jävla komplicerat?
Kan vi inte bara må?
Kan vi inte lära oss att acceptera?
Vi har inte ens en aning vad vi sysslar med

Letat hela livet efter någon som når upp till standarden
Når upp till standarden
Når mina mål
Når in i själen, tvättar mina sår
Nån som är med mig på vägen jag går
Tröttnat på tugget
Trött på att snubbla halv 5 runt på klubben
Gårdagen gav nog mig mest minnesluckor
Jag var så nickad, minns knappt om jag nickade
Det var nog den där jag kickade, kickade
Visst, det hade sin charm
Men såhär, dagen efter vill jag ha nån som kan hålla mig varm
Kanske bara är min A.T

Varför ska det vara så?
Varför ska jag alltid vara så jävla deprimerad?
Kan jag inte bara må?
Kan jag inte bara lära mig att leva ett liv med substans utan att vara på en substans?

Önskar livet hade facit
Blev så hel att jag blev trasig
Lär mig aldrig nånsin, aw shit
Klart det kan bli problematiskt
När det blir på daglig basis
År efter år
Samma beteende, mår som jag mår
Varför är det så när det går som det går?
Tröttnat på tugget
Trött på att vakna halv 5 under kudden
Gårdagen gav nog mig mest nya skulder
Jag var så kastad
Minns knappt vad jag kastade, slösade kassan
Jag tilta och fastnade
Ändå hade sin charm
Börjar tro jag blivit galen i dans
Svär det är galet, fy fan
Som man tänker på sin A.T

Varför ska det vara så?
Varför ska jag alltid vara så jävla deprimerad?
Kan jag inte bara må?
Kan jag inte bara lära mig att leva ett liv med substans utan att vara på en substans?

Trodde allt var underbart
Allt var som en saga
Hur kan något som känns så bra
Göra så mycket skada?

Trodde allt var underbart

Allt var som en saga
Hur kan något som känns så bra
Göra så mycket skada?